

Sygn. akt IV U 60/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Urbańska-Woike
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy G. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania G. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 grudnia 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje G. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy okresowo od dnia 15 listopada 2016 r. do dnia 31 stycznia 2018 r.

SSO Beata Urbańska-Woike

Sygnatura akt: IV U 60/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 19.12.2016 roku, znak: (...) odmówił **G. B.** prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie. W uzasadnieniu podnosił, iż decyzja jest krzywdząca, albowiem schorzenie, które posiada powoduje brak możliwości pracy fizycznej. Podkreślił, iż z zawodu jest zbrojarzem i betoniarzem i wykonuje wyłącznie taką pracę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdziła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. W związku z tym nie przysługuje mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. B., ur. dnia (...), z zawodu zbrojarz, betoniarz, do dnia 14 listopada 2016r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne. W dniu 03 października 2016r. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem z dnia 22.11.2016 roku Lekarz Orzecznik uznał wnioskodawcę za osobę niezdolną do pracy. Orzeczeniem z dnia 08 grudnia 2016 r., wydanym na skutek zgłoszenia sprzeciwu przez odwołującego, Komisja Lekarska ZUS uznała również, iż skarżący nie jest niezdolny do pracy.

W związku z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. zaskarżoną decyzją odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód –akta ZUS).

Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych, lekarzy: chirurga – ortopedy oraz neurologa, którzy po zapoznaniu się z historią choroby i badaniu przedmiotowym ubezpieczonego w opinii z dnia 13.03.2017r. rozpoznali u wnioskodawcy przebyte operacyjne leczenie dyskopatii L3 do S1 w lutym 2016r., chorobę zwyrodnieniową – dyskopatyczną kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym.

W ich ocenie powyższe schorzenia powodują częściową okresową niezdolność do pracy po 14 listopada 2016r. do dnia 31 stycznia 2018r. Biegli podkreślili, iż z uwagi na rozległy zabieg operacyjny wskazany jest okres co najmniej 2 lat dalszej rehabilitacji i ograniczenia wysiłku fizycznego. Stwierdzili objawy korzeniowe i zgłaszane przez ubezpieczonego narastające dolegliwości kręgosłupowe w czasie chodzenia i stania, co jest spowodowane wczesnym okresem po operacji. Zdaniem biegłych skarżący nie może wykonywać prac wymagających wysiłku fizycznego zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, co powoduje ograniczoną zdolność do zarobkowania i świadczy o częściowej niezdolności do pracy.

(dowód : opinia biegłych k.12-13)

Organ rentowy nie zakwestionował opinii biegłego. Decyzję pozostawił do uznania sądu. Z treścią opinii zgodził się także ubezpieczony - nie wniósł zastrzeżeń do jej treści.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 162 poz. 1118, ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: 1) jest niezdolny do pracy, 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, 3) niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych bądź nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie zatem z przepisem art. 57 cyt. ustawy o jednym z warunków przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest taki stan zdrowia, który uzasadnia ocenę, że niezdolność ta występuje i to w rozumieniu przepisu art. 12 cytowanej ustawy. Oznacza to, że nie każdy stan chorobowy warunkuje prawo do renty, lecz tylko taki, który narusza sprawność organizmu w stopniu ograniczającym lub wykluczającym zdolność do wykonywania pracy zarobkowej. Zgodnie z treścią art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej poziomem posiadanych kwalifikacji.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania, miało ustalenie, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy. Zważywszy, iż do rozstrzygnięcia tej kwestii potrzebna jest wiedza specjalna, Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu chirurgii – ortopedii oraz neurologii. Biegli w sporządzonej opinii jednoznacznie stwierdzili, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 stycznia 2018r. Sąd dał w pełni wiarę zawartym w opinii wnioskowi, są bowiem jasne, logiczne, przekonywujące. Wydając opinię w przedmiotowej sprawie,

biegli uwzględnili wyniki badań wnioskodawcy przeprowadzonych w minionym okresie, dokumentację dotyczącą dotychczasowego leczenia oraz stan zdrowia skarżącego stwierdzony na podstawie badań dokonanych bezpośrednio przed wydaniem opinii. W ocenie Sądu, opinia ta nie nasuwa wątpliwości co do swojej wiarygodności.

W świetle powyższego wnioskodawca spełnia przesłanki konieczne do przyznania mu prawa do renty z tytułu częściowej i okresowej niezdolności do pracy, określone przepisem art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 162 poz. 1118 ze zm.).

A zatem, Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

SSO B. Urbańska –Woike